

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5Nt/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715010134
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2015:8715010134.1

Uznesenie

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Pavol Roth, v trestnej veci ods. M. M., nar. XX. X. XXXX v F. Z., trvale bytom G. Č.. XX, okres W., o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. 5. 2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku návrh odsúdeného M. M. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Poprad vedenej pod 5T/40/2014
z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Poprad 5T/40/2014 zo dňa 11. 6. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11. 6. 2014 bol M. M. právoplatne odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený s určením skúšobnej doby na 18 mesiacov. Súčasne mu bola uložená povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona zaplatiť v skúšobnej dobe V. M. dlh na výživnom vo výške 320,76 eur. Odsúdenie menovaného súviselo so skutkom, ktorého sa dopustil v období od 1. 9. 2012 do 10. 2. 2014 spôsobom popísaným v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku.

Dňa 25. 3. 2015 bol tunajšiemu súdu doručený návrh odsúdeného M. M. na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci. Odsúdený v podanom návrhu uviedol, že vo veci sa objavili nové skutočnosti, keď podľa získaných dokladov V. M. I. stupeň vysokoškolského vzdelania získala záverečnou štátnou skúškou v máji 2011. Podľa ďalších dokladov dňa 20. 8. 2011 vycestovala do D., mesta H. za účelom štúdia na tamojšej univerzite, kde študovala úplne odlišný odbor ako v P., čo vyplýva aj z jej písomného vyjadrenia pre S.K. Š. P., kde už vopred vedela, že ukončené skúšky v D. jej P. X. nebude akceptovať. Zároveň menovaná už v roku 2011 bola zamestnaná na pozícii starší inžinier v geologickej službe D., čo preukazuje skutočnosť, ktorú uviedla pre univerzitu v P., že jej cena ubytovania v Nórsku predstavovala 4.500,- eur mesačne. Z uvedeného je zrejmé, že nebola denným študentom v P., ale študentom v H. popri zamestnaní a aby jej bol štvrtý ročník uznaný aj na P. X., robila už len skúšky. O štúdiu menovanej v akademickom roku 2012/2013 nie sú žiadne záznamy, čo znamená, že mala prerušené štúdium. V akademickom roku 2013/2014, ako uvádza vo svojom profesijnom životopise, až do súčasnosti je zamestnaná na pozícii hlavného inžiniera na geologickom výskume D.. Počas tej doby študovala popri zamestnaní záverečný 5. ročník. Ďalším dôkazom o tom, že menovaná bola zamestnaná, svedčí aj zoznam účastníkov konferencie B. XXXX, kde zastupovala svojho zamestnávateľa. Z uvedených dokladov je zjavné, že V. M. po ukončení bakalárskeho štúdia v Ostrave bola plnoletá a bola schopná sa samostatne sa živiť, a preto povinnosť zo strany otca platiť jej výživné podľa Zákona o rodine odpadla. Žiadal, aby súd zrušil odsudzujúci rozsudok a spod obžaloby ho oslobodil. K podanému návrhu predložil prílohy stiahnuté z internetových stránok, a to informáciu o zahraničných vysokých školách, zamestnancoch geologickej služby Nórska, kde je uvedená emailová adresa V. M., profesný životopis V. M. z webu stránky linkedin-com a zoznam účastníkov konferencie B. XXXX.

V súvislosti s podaným návrhom odsúdeného na povolenie obnovy konania súd tohto vypočul na verejnom zasadnutí dňa 25. 5. 2015. Odsúdený na podanom návrhu trval, v celom rozsahu poukázal na skutočnosti, pre ktoré navrhuje povoliť obnovu konania tak, ako to uviedol v písomnom návrhu, poukazujúc pri tom na listinné materiály, ktoré k návrhu doložil. Uvedené skutočnosti sa mu stali známe vo februári 2015, kedy ich aj vytlačil z webových stránok.

Súd vo veci vypočul ako svedka L.. V. M., ktorá v pôvodnej trestnej veci na hlavnom pojednávaní vypočutá nebola a ktorej výpoveď z prípravného konania bola za splnenia zákonných podmienok na hlavnom pojednávaní prečítaná. Uvedená svedkyňa na hlavnom pojednávaní vypovedala, že skutočnosti, ktoré si jej otec našiel na internete, sú pravdivé, no príbeh, ktorý si vymyslel, je neúplný a nezakladá sa na pravde. V období od 1. 9. 2012 do 10. 2. 2014 bola dennou študentkou na Vysokej škole C.-B. S. P. a súčasne aj študovala na D. H. univerzite v H.. Jej štúdium v D. prebiehalo pod záštitou českej univerzity. Z jej strany nešlo o nejakú vlastnú iniciatívu študovať 2 vysoké školy popri sebe, ale šlo o výmenný študijný pobyt, u ktorého bolo podmienkou práve denné štúdium na českej vysokej škole. Jej štúdium v D. bolo financované na základe projektu EÚ Erasmus, súvisiaci s výmenným študijným pobytom. Ďalšie náklady na štúdium financovala jej matka a takisto na štúdium použila aj vlastné úspory, pretože náklady na život v Nórsku sú vysoké. Do Nórska vycestovala dňa 20. 8. 2011, pričom prvých 10 mesiacov nemala priestor na to, aby ešte niekde pracovala. Toto štúdium v tom čase bolo financované zo štipendia, ktoré dostala a z peňazí, ktoré mala od matky. V priebehu mesiaca júl a august 2012 si našla prácu v D. (B. Z. D.), išlo však vlastne o brigádu počas letných prázdnin, ktorá bola spojená aj s praxou a získané finančné prostriedky jej potom slúžili aj na ďalšie štúdium. Program I., prostred. ktorého študovala v D. bol financovaný len 1 rok a pokiaľ chcela pokračovať v štúdiu v D., potrebovala si nájsť nejaký príjem, z ktorého by mohla štúdium financovať. Z tohto dôvodu pracovala ako čašníčka, pracovala v noci a príjem, ktorý získala za každý mesiac, jej potom stačil na živobytie v D.. Štúdium v D. ukončila v auguste 2014. Na to, aby mohla pokračovať v štúdiu v D., naďalej musela byť dennou študentkou vysokej školy v P.. Popri štúdiu v D. študovala aj na vysokej škole v P., pričom z jej strany nešlo len o to, aby si zachovala status študenta, ale štúdium chcela riadne dokončiť získaním vysokoškolského titulu inžinier v P., ktoré štúdium ukončila v máji 2014. Na to, aby dokončila vysokú školu v P., nestačilo splniť len určité formality, ale k štúdiu musela pristupovať s úplnou vážnosťou, musela odovzdávať zadania cvičení, získať zápočet a urobiť aj príslušnú skúšku. O vykonávaní jednotlivých skúšok má záznamy aj s dátumami, z ktorých je jasné, že riadne študovala na vysokej škole v Č., ktoré záznamy predložila súdu. Doplnila, že prezentačná forma štúdia tak, ako je označená v predložených záznamoch, znamená dennú formu štúdia. Pokiaľ by nebola študentkou denného štúdia, forma štúdia by potom bola označená ako kombinovaná. Dodala, že odsúdený na jej štúdium prispieval iba v období, ktoré súviselo pred jeho trestným stíhaním a výživné potom začal riadne platiť až od februára 2014. Upresnila, že pokiaľ súbežne študovala na vysokej škole v Ostrave a v Nórsku, fyzicky sa samozrejme nedá byť aj v Č., aj v D., ale ona bola riadnou študentkou denného štúdia vysokej školy v Č., pričom na začiatku školského roka prezentovala svojim vyučujúcim zámer študovať aj v D., čo jej títo umožnili, ale zároveň jej určili podmienky, ktoré musí splniť na to, aby mohla úspešne absolvovať príslušný ročník. V súvislosti s týmto štúdiom sa potom presúvala medzi Č. a D., čo jej aj vyhovovalo, pretože skúškové obdobie v Č. je v mesiacoch jún a január, kým v D. to boli mesiace december a máj. K výhradám obžalovaného, ako mohla byť v období od septembra 2013 až do mája 2014 študentkou denného štúdia v P., denného štúdia v H. a súčasne byť aj na pozícii Š. L.L. D., svedkyňa uviedla, že počas štúdia v D. mala aj šťastie, keď jeden z pedagógov na vysokej škole v H. bol aj zamestnaný v inštitúte D., získala jeho sympatie a v súvislosti s vykonávaním diplomovej práce potom vykonávala stáž na D., ktorú ukončila vyhotovením diplomovej práce v apríli 2014. Až následne sa stala zamestnankyňou tejto inštitúcie. K ďalšej výhrade odsúdeného, ako môže človek, ktorý nie je schopný samostatne sa živiť platiť mesačné nájomné vo výške 4.500,- eur, svedkyňa uviedla, že nájomné v takejto sume platila, nešlo však o eurá, ale nórske koruny, čo predstavuje sumu cca 550,- eur.

Súd ďalej vykonal dokazovanie oboznámením príloh, ktoré predložil odsúdený k podanému návrhu na povolenie obnovy konania, originálu listín predložených poškodenou L.. V. M., a to potvrdenia o štúdiu na S. - H. univerzita P., C.-B. fakulta o prezentačnej forme štúdia za obdobie od 8. 8. 2011 - 30. 6. 2013 a následne od 1. 7. 2013 - 30. 6. 2014, ako aj výpisu z osobitného študijného plánu v akademických rokoch 2011-2013/2014 uvedenej vysokej školy, svedčiacom o podrobení sa skúškam a zápočtom v konkrétnych dňoch, medzi iným aj v období súvisiacom s odsúdením M. M., ako aj oboznámením samotného trestného spisu Okresného súdu Poprad 5T/40/2014.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Na základe vykonaného dokazovania potom súd dospel k záveru, že v danom prípade neboli zistené podmienky pre povolenie obnovy konania tak, ako to má na zreteli vyššie citované ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Z obsahu pôvodného trestného spisu je zrejmé, že odsúdený už v pôvodnej trestnej veci prezentoval obranu zhodnú s tvrdeniami, ktoré uviedol v podanom návrhu na povolenie obnovy konania, pričom táto bola vyvrátená ďalšími vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní, čo v konečnom dôsledku viedlo súd k vydaniu odsudzujúceho rozsudku zo dňa 11. 6. 2014. Aj keď z písomného vyhotovenia rozsudku v pôvodnej trestnej veci nie je možné poukázať na skutočnosti, na základe výsledkov vykonaných dôkazov, ktorými sa súd riadil v súvislosti s vyhlásením odsudzujúceho rozsudku, pretože vo veci bol vyhotovený zjednodušený rozsudok, ktorý neobsahuje odôvodnenie (vzhľadom na to, že prokurátor a obvinený po jeho vyhlásení sa vzdali práva podať proti nemu odvolanie), zo zápisnice z hlavného pojednávania, ktoré predchádzalo vyhláseniu tohto rozsudku je dostatočne zrejmé, že jeho výsledky jednoznačne svedčia o tom, že M. M. v období, pre ktoré bol trestne stíhaný, si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Ani vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. 5. 2015, ktoré bolo nariadené v súvislosti s rozhodovaním o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania v pôvodnej trestnej veci, neboli zistené žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli podmienkami pre povolenie obnovy konania a ktoré by mohli privodiť iné rozhodnutie o vine. Naopak týmto dokazovaním, a to najmä osobným výsluchom svedkyne L. V. M. - dcéry odsúdeného, ktorá bola poškodenou v pôvodnej trestnej veci, ale aj predloženými listinnými dôkazmi zo strany uvedenej svedkyne, bolo jednoznačne preukázané, že táto počas doby súvisiacej s odsúdením M. M. sa sústavne pripravovala na budúce povolanie ako študentka denného štúdia na vysokej škole v Č., ktoré absolvovala na základe individuálneho študijného plánu, keď súčasne študovala aj na ďalšej vysokej škole, a to v Nórsku. Skutočnosť, že ako študentka bola schopná si počas týchto štúdií ešte aj privyrábať a zo získaných prostriedkov potom financovať svoje štúdium v D., nezavaruje odsúdeného ako rodiča riadne a včas si plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, ktoré sústavným spôsobom sa pripravuje na svoje budúce povolanie. Už len samotná skutočnosť, že V. M. bola študentkou denného štúdia vysokej školy v Č. F., bola takou skutočnosťou, že vyživovacia povinnosť odsúdeného trvala naďalej, pričom súčasné štúdium aj na vysokej škole v D. bolo spojené s ďalšími zvýšenými nákladmi, na ktoré jej prispieval iba jeden z rodičov, a preto je logické, že táto musela hľadať aj iné spôsoby financovania tohto štúdia, a to prácou v noci ako čašníčka. Výška vyživovacej povinnosti, ktorá bola určená M. M. na základe rozhodnutia súdu, by samozrejme nepokryla zvýšené náklady V. M. v súvislosti s jej štúdiom (keďže tomuto bolo určené iba minimálne výživné), na druhej strane tento si toto výživné neplnil v rozhodnom období ani v takto stanovenom rozsahu.

Na základe vyššie uvedených zistení potom súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by boli zákonnými podmienkami pre povolenie obnovy konania v pôvodnej trestnej veci, a preto návrh odsúdeného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.